

Άγιος Θεμιστοκλής, ο απλοϊκός βοσκός προβάτων

[/ Βίοι Αγίων](#)

Γράφει ο Αριστείδης Θεοδωρόπουλος, Εκπαιδευτικός/ reptousia.gr

Μέσα στο πολυάριθμο νέφος των ενδόξων και καλλινίκων μαρτύρων, οι οποίοι θυσιάστηκαν εκούσια για την αγάπη του Ιησού Χριστού και που όλοι μαζί συνεφραίνονται μέσα στην άρρητη ομορφιά του Παραδείσου στον Ουρανό, εξέχουσα θέση κατέχει και ένας ένδοξος μάρτυς του 3ου μ.Χ. αιώνα από τα Μύρα της Λυκίας της Μικράς Ασίας.

Ο λόγος για τον τιμώμενο από την Ορθόδοξη Εκκλησία μας στις 21 Δεκεμβρίου άγιο ένδοξο μάρτυρα Θεμιστοκλή, ο οποίος υμνείται ως περίδοξος και αήττητος αθλητής της πίστewς στον Κύριο ημών Ιησού Χριστό. Το βιοποριστικό του επάγγελμα ήταν βοσκός προβάτων, αλλά δεχόμενος τα νάματα της αμωμήτου ημών χριστιανικής πίστewς από τους ευσεβείς γονείς του, βίωσε τις αιώνιες αλήθειες του Ευαγγελίου του Χριστού και αναδείχθηκε αργότερα ένθερμος

ομολογητής της πίστεως στον ένα και αληθινό Θεό.

Την εποχή όμως που έζησε ο άγιος Θεμιστοκλής, ο θαρραλέος αυτός ομολογητής και ένδοξος μάρτυς της πίστεώς μας, ο έχων την εξουσία μεταξύ των ετών 249-251μ.Χ. Ρωμαίος αυτοκράτορας Δέκιος είχε εξαπολύσει σκληρούς διωγμούς εναντίον των χριστιανών, προκειμένου να εξαλείψει τη χριστιανική πίστη και να επιβάλλει τη θρησκεία των ειδώλων. Γι' αυτό και απέστειλε βασιλικό διάταγμα στον άρχοντα της Λυκίας Ασκληπιό, το οποίο όριζε ότι πρέπει να συλληφθούν όλοι οι χριστιανοί. Ένα στρατιωτικό απόσπασμα στάλθηκε μάλιστα και στα βουνά για να αναζητηθούν και να συλληφθούν εκεί οι χριστιανοί βοσκοί. Αφού οι στρατιώτες έφτασαν σ' ένα βουνό, πληροφορήθηκαν την ύπαρξη στην περιοχή ενός χριστιανού βοσκού με το όνομα Διοσκορίδης. Οι στρατιώτες άρχισαν να ψάχνουν ανελέητα στην περιοχή για να ανακαλύψουν και να συλλάβουν αυτόν τον χριστιανό βοσκό. Μόλις όμως εκείνος αντιλήφθηκε το στρατιωτικό απόσπασμα, εγκατέλειψε αμέσως το κοπάδι του με τα πρόβατα και αναζήτησε ασφαλές καταφύγιο για να προστατευθεί. Ένας λάκκος σκεπασμένος από βατομουριές αποτέλεσε το ιδεώδες καταφύγιο γι' αυτόν. Αφού οι στρατιώτες ερεύνησαν την περιοχή χωρίς απολύτως κανένα αποτέλεσμα, αντιλήφθηκαν σε κάποια απόσταση έναν άλλο βοσκό, τον Θεμιστοκλή. Πλησιάζοντας τον βοσκό ο εκατόνταρχος, ζήτησε να πληροφορηθεί, πού βρίσκεται κρυμμένος ο Διοσκορίδης και εάν είναι χριστιανός. Ο Θεμιστοκλής όχι μόνο απέφυγε να απαντήσει στα ερωτήματα του εκατόνταρχου, αλλά στη συνέχεια ομολόγησε περίτρανα τη χριστιανική του ταυτότητα. Η θαρραλέα ομολογία πίστεως προκάλεσε την οργή των στρατιωτών, αλλά ταυτόχρονα δημιούργησε και απερίγραπτη χαρά, διότι επιτέλους είχαν ανακαλύψει έναν χριστιανό βοσκό.

Στη συνέχεια ο γενναιόφρων Θεμιστοκλής συνελήφθη και οδηγήθηκε αλυσοδεμένος ενώπιον του άρχοντα των Μύρων Ασκληπιού, στον οποίο ομολόγησε με αξιοθαύμαστη παρρησία την πίστη του στον ένα και αληθινό Θεό. Ο Ασκληπιός εξοργίστηκε, αλλά ο άγιος έμεινε σταθερός και ακλόνητος στη χριστιανική του πίστη παρά τις απειλές και τους εκφοβισμούς που δέχθηκε. Τότε ο Ασκληπιός βλέποντας το ακμαίο φρόνημα και τη σθεναρή του πίστη, διέταξε να τον ξεγυμνώσουν, να τον ρίξουν ανάσκελα και να τον χτυπήσουν ανελέητα στην κοιλιά μέχρι που αυτή καταξεχίσθηκε. Ο πιστός και μακάριος δούλος του Θεού Θεμιστοκλής συνέχισε παρά τα σκληρά βασανιστήρια να προσεύχεται αδιάλειπτα στον Κύριο για να αξιωθεί του αμαράντου στεφάνου του ενδόξου μαρτυρίου. Στη συνέχεια επακολούθησαν νέα φρικτά βασανιστήρια, αφού τον κρέμασαν σε ξύλο και έσυραν το σώμα του πάνω σε σιδερένια καρφιά. Μετά τον σκληρό βασανισμό του αιμόφυρτος και καταπληγμένος παρέδωσε την πάναγνη ψυχή του στον στεφανοδότη Χριστό, τον Οποίο τόσο πολύ αγάπησε. Ήταν η 21η Δεκεμβρίου του

έτους 250μ.Χ., ημέρα που η Ορθόδοξη Εκκλησία τιμά και γεραίρει την ιερά του μνήμη.

Οι αθλητικοί αγώνες και η θαρραλέα ομολογία πίστεως του αγίου ενδόξου μάρτυρος Θεμιστοκλέους υμνούνται και γεραίρονται και μέσα από την εγκεκριμένη το 1966 υπό της Ιεράς Συνόδου της Εκκλησίας της Ελλάδος ασματική του ακολουθία, την οποία εποίησε ο αείμνηστος δόκιμος υμνογράφος της Μεγάλης του Χριστού Εκκλησίας, Γεράσιμος μοναχός ο Μικραγιαννανίτης. Ο ένδοξος και παναοίδιμος μάρτυς του Χριστού άγιος Θεμιστοκλής τιμάται με ομώνυμους ιερούς ναούς στα Σπάτα Αττικής (ανεγέρθηκε το 1965 στη μνήμη του αποβιώσαντος στις 7 Μαρτίου 1958 17χρονου Θεμιστοκλέους Μιχαλάκη), στη Ναύπακτο (άρχισε να ανεγείρεται εντός του Δημοτικού Κοιμητηρίου το 1955 και αποπερατώθηκε το 1960 με δαπάνη του αειμνήστου πολιτικού και λογοτέχνη Γεωργίου Αθανασιάδη - Νόβα στη μνήμη του αδελφού του Θεμιστοκλέους και της μητρός του Ευδοκίας, ιστορήθηκε δε το 1984 από τον αείμνηστο Ράλλη Κοψίδη), στο Πλωμάρι Λέσβου (αποτελεί ενοριακό εξωκκλήσιο του Ιερού Ναού Αγίου Ιωάννου Χρυσοστόμου Πλωμαρίου) και στον Κρουσώνα της επαρχίας Μαλεβιζίου Ηρακλείου Κρήτης (ανεγέρθηκε το 2011 με πρωτοβουλία και δαπάνη του κ. Θεμιστοκλέους Σιγανάκη).

Η ολόθερμη ευχή όλων μας είναι ο ομολογήσας ανδρείως το πάντιμο όνομα του Ιησού Χριστού άγιος ένδοξος και καλλίνικος μάρτυς Θεμιστοκλής, ο οποίος εισήλθε τροπαιούχος στην αιωνιότητα δοξάζοντας την Εκκλησία του Χριστού, να αποτελέσει και για τον άνθρωπο της σημερινής υλιστικής και εγωκεντρικής εποχής μας ένα φωτεινό παράδειγμα ακμαίου φρονήματος, ηρωικής αυταπάρνησης, καρτερικής υπομονής, ακλόνητης πίστης και θαρραλέας ομολογίας στον Σωτήρα και Λυτρωτή Ιησού Χριστό.

